

Hut bouwen

‘Mam, waar is Jasper?’

‘Ik heb geen idee, lieverd. Misschien ergens in de tuin?’

Kim loopt naar buiten.

‘Jasper!’ Haar stem klinkt hard in de vroege zaterdagmorgen.

‘Hier ben ik!’ hoort ze haar broer roepen. Ze kijkt om zich heen. Waar is hier? Ze ziet hem nergens. Dan hoort ze het geluid van stenen die over elkaar schuiven. Het komt achter de schutting vandaan. Ze loopt er naartoe. ‘Wat ben je aan het doen?’

Hij tilt net een paar stenen van een grote stapel. ‘Ik bouw een hut van deze stenen. Help je mee?’

Kim bijt op haar onderlip. Ze wilde eigenlijk mama helpen met bakken, maar een hut bouwen is natuurlijk ook wel erg leuk. En zo lang zullen deze stenen hier niet meer liggen, want de stratenmakers zijn bijna klaar met het ophogen van de straat.

‘Oké, ik help mee. Wat mag ik doen?’

‘Kijk, ik heb met stenen een vierkant gelegd. Zo groot wordt de hut. Nu moeten we gewoon stapelen.’

‘Net als met lego dus?’ zegt Kim.

‘Ja, en je moet de stenen ook steeds half over elkaar leggen. Dat wordt de hut extra stevig.’

Kim denkt even na. ‘Ik heb een idee. Ik geef de stenen aan, en dan stapel jij het muurtje.’

Even later zijn ze hard aan het werk. De muren worden hoger en hoger.

‘Ik kan ze bijna niet meer aangeven, Jasper. De muur wordt te hoog.’

Jasper stopt even en kijkt naar de hut. ‘Ik denk dat hij zo wel hoog genoeg is, vind je ook niet?’

‘Nee joh, hij moet hoger. Zo kun je er nog niet eens in staan.’

‘Goed, nog drie rijtjes dan,’ beslist Jasper.

Kim legt een paar stenen op een stapeltje, zodat ze daarop kan stappen om over de muur heen Jasper de stenen aan te geven. Dat gaat een tijdje goed, totdat ze bij de bovenste rij komen. Met moeite tilt ze de stenen over de muur. Bij één van de laatste stenen gaat het mis. Ze verliest haar evenwicht. Ze voelt hoe ze voorover begint te vallen. ‘Kijk uit!’ roept ze, terwijl ze snel de steen laat vallen. Jasper springt achteruit, de steen valt net niet op zijn voet. Maar Kim kan zichzelf niet meer overeind houden. Ze botst hard tegen de muur van de hut. De muur begint te wankelen.

‘Help! De muur stort in!’ roept ze nog. Maar Jasper kan niet op tijd weggelopen. Eerst valt er een steen op zijn been, dan twee op zijn voeten, en dan stort de hele muur in elkaar. Jasper wordt onder de stenen bedolven. Hij krijsht het uit van de schrik en pijn. Kim staat er met grote angstogen naar de kijken. Opeens klinken er achter haar voetstappen.

‘Wat is er hier gebeurd?’ Het is vader. Met twee grote stappen loopt hij naar de ingestorte hut. Zo snel hij kan begint hij de stenen van Jasper af te trekken. ‘Kom helpen, Kim!’ zegt hij kort. Kim komt met moeite in beweging. Het lijkt we of ze bevroren was van de schrik. Dan pakt ze ook snel wat stenen. ‘Hou vol, Jasper,’ zegt ze. ‘We hebben je er zo uit.’

Jasper knikt. En druppelt een traan over zijn wang. ‘Heb je pijn?’ vraagt ze.

Weer knikt hij. ‘Mijn benen.’

Even later zijn alle stenen weg en krabbelt hij weer overeind. Vader klopt het zand en gruis van Jaspers kleren. ‘Gaat het weer een beetje, Jasper?’

Jasper veegt zijn tranen weg en knikt.

Vader kijkt naar de berg stenen.

‘Ik denk dat we de stenen maar weer netjes op moeten stapelen, denken jullie ook niet? Anders hebben we maandag een paar boze stratenmakers aan de deur.’

Jasper wrijft over zijn benen. ‘Mag dat ook straks, pap?’

Vader glimlacht. ‘Kom, dan gaan we eerst even wat drinken tegen de schrik. Enne... nu snappen jullie ook vast waarom metselaars cement gebruiken als ze een muur gaan bouwen.’